

برندگان و بازندگان جنگ لیبی

در حال حاضر این مساله چندان مهم نیست که دستگیری و مجازات معمر قذافي تا چه زماني به طول انجامد. اما آنچه هم‌اکنون با گذشت...

جام جم آنلاین: "در حال حاضر این مساله چندان مهم نیست که دستگیری و مجازات معمر قذافي تا چه زماني به طول انجامد. اما آنچه هم‌اکنون با گذشت شش ماه از درگیری‌ها در کشور آفریقایی لیبی می‌توان به راحتی در مورد آن نتیجه‌گیری کرد، برندگان و بازندگان این جنگ است."

به گزارش ایسنا، هفته نامه تایم در گزارشی نوشته است: «بزرگ‌ترین و اصلی‌ترین برندگان در این درگیری به طور قطع مردم لیبی هستند که با کمک جامعه بین‌المللی و به تبعیت از موجی که در تونس و قاهره به راه افتاده بود، موفق شدند دیکتاتور مستبد این کشور را از حکومت ساقط کنند. نتیجه درگیری‌ها در لیبی هر چه باشد، می‌توان گفت شرایطی بهتر از آنچه در 42 سال گذشته رقم خورده، فراهم خواهد آمد.

گروه دوم برندگان شامل نیکلا سارکوزی، رئیس‌جمهوری فرانسه، دیوید کامرون، نخست‌وزیر بریتانیا و باراک اوباما، رئیس‌جمهوری آمریکا هستند.

این رهبران فرانسه و بریتانیا بودند که باراک اوباما را متقاعد کردند تا سازمان ملل را برای صدور قطعنامه جهت مداخله نظامی در لیبی تحت فشار قرار دهد و این اوباما بود که بسیاری از منابع لازم برای جنگ در لیبی را در اختیار نیروهای مهاجم قرار داد.

زمانی که تقریباً هیچ یک از این سه رهبر در نظرسنجی‌ها در کشورهایشان از محبوبیت چندان برخوردار نبودند، آنها تمام تلاش خود را در لیبی برای به راه انداختن کمپین علیه دولت مستبد به عمل آوردند.

در نهایت سازمان‌های بین‌المللی از سازمان ملل گرفته تا دادگاه کیفری لاهه و اتحادیه عرب تمام تلاش خود را به عمل آوردند تا سناریویی که در عراق رقم خورد در لیبی رقم نخورد.

مکانیزم‌های چندجانبه در لیبی موثر واقع شد و این کشور با حمایت برخی از کشورهای منطقه توانست مانع رخ دادن وقایعی شود که در عراق شاهد آن بودیم.

لیبی در حال حاضر تا حدودی به شرایط نسبتاً عادی برگشته است و در مقایسه با سال 2003 و قبل از آن شرایط این کشور آفریقایی به طور کلی عوض شده است.

این در حالی است که بازندگان جنگ لیبی نیز به آسانی قابل تشخیص هستند. قذافي، خانواده و دایره نزدیکان وی در حال حاضر اصلی‌ترین بازندگان بازی جنگ در لیبی هستند. حامیان آنها نیز از جمله این بازندگان به شمار می‌آیند.

در آمریکا و اروپا، افراد و جناح‌هایی که از مداخله نظامی در لیبی حمایت نکردند و آن را یک اقدام یکجانبه در جنگی داخلی تلقی کردند، وجهه خود را در جامعه بین‌المللی از دست داده‌اند.

آلمان که با قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل که در آن استفاده از نیروهای نظامی برای محافظت از جان غیرنظامیان مجاز اعلام شده بود، مخالفت کرد در حال حاضر یک شکست‌خورده در جنگ لیبی قلمداد می‌شود. این کشور از شرکت کردن در کمپین سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) در لیبی خودداری کرد. علت این امر فشارهای سیاسی داخلی و نیز اوضاع کنونی آلمان که دچار مشکلاتی است، اعلام شد. اما با این حال برابند افکار جامعه بین‌المللی مبنی بر این است که آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان اقدام چندان درستی را در سیاست‌گذاری در قبال جنگ لیبی انجام نداده است.

به طور مشابه کشورهای نظیر چین و روسیه به رغم اینکه از حق وتوی خود در مقابل قطعنامه 1973 برای مداخله نظامی در لیبی استفاده نکردند، نسبت به کمپین لیبی نظر مثبتی نداشتند.

همچنین حمایت‌هایی که گاهی از سوی این کشورها از رژیم قذافي به عمل آمد، باعث شد جامعه بین‌المللی در خصوص این کشورها

این تفکر را داشته باشد که آنها تعهدي نسبت به محافظت از غيرنظاميان و سازمان‌هاي غيردولتي و جناح‌هاي مختلف در لیبی ندارند.

نگرانی‌هایی درخصوص رعایت حقوق بشر در لیبی وجود داشت اما با این حال شاید بزرگ‌ترین بازندگان جنگ لیبی غیر از خانواده قذافی کشورهای لیبی بودند که به طور کاملاً واضح و مبرهن به مخالفت با عقیده مداخله نظامی توسط جامعه بین‌المللی برای محافظت از غيرنظاميان و از بین بردن حکومت دیکتاتور لیبی پرداختند.

به طور عمده دو گروه اصلی وجود داشتند که به مخالفت با این امر پرداختند، گروه اول حامیان رژیم قذافی بودند که تا آخرین لحظات به مخالفت خود ادامه دادند و گروه دوم جناح‌هایی بودند که در ابتدا با آغاز این کمپین مخالف بودند. کشورهای لیبی از جمله ونزوئلا، کوبا و نیکاراگوئه از ابتدای امر به مخالفت با آغاز کمپین نظامی علیه رژیم لیبی پرداختند.

با این حال کشورهای جنوب آفریقا به نوبه خود تلاش‌هایی را برای راهکاری برای حل و فصل مناقشات در لیبی انجام دادند. این تلاش‌ها راه به جایی نبرد، چرا که برخی از کشورهای جنوب آفریقا تا حدودی روابطی با رژیم قذافی داشتند.»